

31.168/II/PD

Ter zitting van 22 februari 2001 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een klacht onderzocht omwille van het feit dat, hoewel de Duitstalige Gemeenschap over een eigen rechtsgebied beschikt, men in Eupen blijkbaar niet over een Duitstalige gerechtsarts beschikt die aangesteld werd in een strafonderzoek.

o
o o

Op haar vraag om inlichtingen hebt u de Vaste Commissie voor Taaltoezicht o.m. het volgende geantwoord:

"In de aangelegenheid die bij uw instelling is aangebracht gaat het blijkbaar om de aanstelling van een deskundige of deskundigen door de onderzoeksrechter. Zulke aanwijzing is een gerechtelijke handeling en geen administratieve handeling. De aanstelling kan worden gedaan met name door de Procureur des Konings op grond van art. 43 van het Wetboek van Strafvordering of door de onderzoeksrechter overeenkomstig art. 59 van hetzelfde Wetboek. De deskundigen worden naar luid van voornoemd art. 43 gekozen omdat zij wegens hun kunde of beroep bekwaam worden geacht om de aard en de omstandigheden van het misdrijf te beoordelen. Het is zelfs zo dat er wettelijk geen beroep van gerechtsdeskundige bestaat...

De magistraat kiest de deskundige vrij volgens het criterium van dezes technische of wetenschappelijke bekwaamheid.

Blijkbaar ging het om een strafzaak in het gerechtelijk arrondissement Eupen. Inzake het taalgebruik zijn onder meer de artikelen 11, 12, 14, en 2bis van genoemde wet van 15 juni 1935 van toepassing. Samengevat komt het erop neer dat het Duits de taal van de rechtspleging is en dat deze taal wordt gebruikt voor de processen-verbaal, door de ambtenaren van het openbaar ministerie en de onderzoeksrechter en door de correctionele rechter. Naar luid van art 33 van dezelfde wet worden de verslagen van de deskundigen

gesteld in de taal van de rechtspleging. De rechter kan nochtans, voor buitengewone vakken en wegens bijzondere redenen, de deskundige ertoe machtigen de taal zijner keus te bezigen.

Uit art 34 van dezelfde wet kan worden opgemaakt dat voorgaande regel ook op de mondelinge verklaringen van de deskundige van toepassing is."

o
o

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht stelt vast dat reeds bij het verslag van de wet op gebruik van de talen in gerechtszaken uitdrukkelijk werd gesteld dat een rechter die in de uitoefening van zijn eigen taak optreedt, niet als ambtenaar in de zin van de wet op het taalgebruik in bestuurszaken kan worden beschouwd. (Gedr; St, Kamer, (1931-32) p. 4 en 5).

De VCT oordeelt dan ook dat het onderzoek van een slachtoffer door een wetsdokter geen bestuurlijke handeling van de rechterlijke macht of van dezer medewerkers is, in de zin van de bestuurstaalwetgeving.

De proceshandelingen van de rechtelijke macht, van haar medewerkers en van de procespartijen, worden, wat het taalgebruik betreft, beheerst door de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken.

Het Hof van Cassatie stelt dat onder procesbehandeling in de eerste plaats wordt verstaan een handeling die, mondeling of schriftelijk verricht, uitgaat van partijen, magistraten, griffiers, gerechtsdeurwaarders, gerechtelijke deskundigen, getuigen en strekkende tot beslissing van een geschil (Cass., 17 april 1950, Pas. 1950, I, 553).

De VCT heeft herhaaldelijk deze stelling bevestigd (cfr. adviezen 865 van 19 november 1964, 30.174 van 3 september 1998, 27.094 van 18 mei 1995, 27.080 van 1 juni 1995, 27.206 van 14 december 1995, 31.078 van 29 april 1999, e.a.).

De VCT is dan ook van oordeel dat zij in deze onbevoegd is.

De klager kan zich richten tot de Minister van Justitie voor wat betreft de toepassing van de wetgeving op het taalgebruik in gerechtszaken en, desgevallend, tot de Hoge Raad voor Justitie.

Een afschrift van dit advies wordt aan de klager gestuurd.